

Pálinkás Lajos
igazgató,
igazgatóhelyettes főmérnök

Család: Született: 1938. március 12.-én, Gyulán. Édesapja az Igazgatóságnál dolgozott, mint kubikus brigádvezető. Felesége Vereb Mária vízépítő technikus, akivel 1962-ben kötött házasságot. Egy fiuk született, Attila, aki Szegeden orvosi diplomát szerzett (belgyógyász, kardiológus, orvos-közgazdász, PHD.)

Iskolák: Az általános iskoláit Gyulán, a középiskolát a békéscsabai Vízműépítési Technikumban végezte 1952-56 között. A budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen okleveles mérnöki diplomát szerzett 1961-ben.

Munkahelyek: Mérnöki tevékenységét Szarvason az Állami Gazdaságok Vízépítési Tervező Irodájában kezdte 1961-62-ben. Ott halastavakat, öntözőtelepet tervezett.

A Körös vidéki Vízügyi Igazgatósághoz 1962. július 1.-én került, ahol 1999. márc.-ig, nyugdíjazásáig dolgozott. Végig járta a hivatali ranglétra valamennyi szintjét.

Szakmai tevékenység: A Vízrendezési csoportban 1962-66, majd a Vízgazdálkodás fejlesztési csoportban 1966-68 között dolgozott. A Vízrendezési Osztályt vezette 1968-1972 között. Az osztályhoz tartozott az árvízvédelmi, folyószabályozási, vízrendezési szakágazat, s itt látták el a vízi és vízmű társulatok felügyeletét, elvi irányítását.

1973-75 között a Területi Vízügyi Felügyelet vezetőjeként a hatósági államigazgatás, a vízminőségi, vízellátási-csatornázási szakmai területet irányította.

Az igazgatóhelyettes főmérnöki munkakörre 1975. július 1-től kapott megbízást, melyet 1999. márciusi nyugdíjazásáig töltött be.

Szakmai vonatkozásban életútja igen szép, maradandó emlékeket mutat. Működése alatt a Körösök árvízvédelmi rendszerének fejlesztése kiemelt szerepet kapott. Megtörtént a Fehér-Kettős-Körös bp.-i védvonal fejlesztése Köröstarcsa-országhatár, s a Fekete-Körös jp.-i töltés erősítése torkolat-országhatár, a Sebes-Körös bp.-i töltés fejlesztése Fokköz-országhatár, megkezdődött a Kettős-Körös jp.-i védvonal rekonstrukciója Simahát-Szanazug között, megépült a Kisdelta árvízi szükségtározó.

A gátóri figyelőszolgálat ellátására, az örök élet- és munkakörülményeinek javítására, a gátörök szakmai ismeretének gyarapítására nagy gondot fordított. Vezetése alatt 16-18 db új, korszerű elrendezésű gátör telep épült.

A Magyar- Román vízügyi Műszaki Vegyes Bizottságban szakértőként dolgozott 1966-88 között.

Védelemvezető helyettesi funkciót töltött be az 1970, 1974, 1980, 1995. évi árvízvédekezések során.

Igazgatóhelyettes főmérnöki tevékenysége során a belvízi szivattyútelepek rekonstrukciós programját hajtották végre. (Folyáséri I., Sarkadi, Hosszúfoki I., Hosszúfok II., Fokköz II. Nagyormágyi, Nagytóti, Cigányfoki, Nyéki, Vargahosszai, Békésszentandrás szivattyútelepek.)

Megtörtént a Tavaszerői belvíztározó építése a Gyulai belvíz öblözet fejlesztése keretében (1976, 1980.)

1998. első negyedében a megbízott igazgatói feladatokat is ellátta.

Elismerések, társadalmi tevékenység

Az ár- és belvízvédekezés terén végzett munkájáért a Munka Érdemrend ezüst (1980.), illetve bronz (1970.) fokozatát kapta. A Vízgazdálkodás Kiváló Dolgozója címet ágazati elismerésként kapta (1985.) A Magyar Hidrológiai Társaság Lampl Hugó emlékplakettet adományozott számára. Szakmai és vezetői munkájáért birtokosa a Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetésnek (2009). Értékes mérnöki munkája elismeréseként a Budapesti Műszaki Egyetem arany oklevélben részesítette 2011-ben.

Nyugdíjasként teljes körű köztisztviselőként a Békés megyei Földművelésügyi Hivatalban vízügyi referensi munkakört töltött be 1999-2004. között. Ezt követően magánvállalkozóként, - a szükséges szakvizsga letétele után - építési műszaki ellenőri feladatokat végzett. Közreműködött a Mályvádi árvízi szükségtározó földmunkáinak műszaki ellenőrzésében, 2013-15. között.

